सायकंचापमारोप्य बाणंधनुषिसंधाय संक्षिपन्निवचांबरं बाणवेगेनांतरालस्थितमाकाशंयसन्निव ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८॥६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥पूर्णायतविसृष्टेन पूर्णा कर्षणपूर्वकंविसृष्टेन त्यक्तेन ललाटेआजघानेत्यन्वयः ॥७२॥७३॥ त्रिपुरगोपुरं त्रिपुरासुरपुरस्यगोपुरं ॥ आश्वस्य संज्ञांप्राप्य॥ विमृश्य विचार्य कर्तव्यमर्थंचिंतयामास

ततोतिकायःकुपितश्चापमारोप्यसायकं ॥ लक्ष्मणायप्रचिक्षेपसंक्षिपन्निवचांबरं ॥ ६६ ॥ तमापतंतंनिशितंशरमाशीविषोपमं ॥ अर्धचंद्रेणचिच्छेदलक्ष्मणःपरवीरहा ॥६७॥ तंनिकृत्तंशरंदृष्ट्वाकृत्तभोगमिवोरगं ॥अतिकायोभृशंक्रुद्धःपंचबाणान्समादधे ॥६८॥ तान्शरान्संप्रचिक्षेपलक्ष्मणायनिशाचरः ॥ तानप्राप्तांश्छितैर्बाणैश्चिच्छेदभरतानुजः ॥ ६९ ॥ सतांश्छित्वाशितैर्बाणैर्लक्ष्मणःपरवीरहा ॥ आददेनिशितंबाणंज्वलंतमिवतेजसा ॥ ७० ॥ तमादायधनुःश्रेष्ठेयोजयामासलक्ष्मणः ॥ विचकर्षचवेगेनविससर्जचसायकं ॥ ७१ ॥ पूर्णायतविसृष्टेनशरेणनतपर्वणा ॥ ललाटेराक्षसश्रेष्ठमाजघानसवीर्यवान् ॥ ७२ ॥ सललाटेशरोमग्नस्तस्यभीमस्यरक्षसः ॥ ददृशेशोणितेनाक्तःपन्नगेंद्रइवाचले ॥ ७३ ॥ राक्षसःप्रचकंपेऽथलक्ष्मणेषुप्रपीडितः ॥ रुद्रबाणहतंघोरंयथात्रिपुरगोपुरं ॥ चिंतयामासचाश्वस्यविमृश्यचमहाबलः ॥ ७४ ॥ साधुबाणनिपातेनश्लाघनीयोसिमेरिपुः ॥ विधायैवंविदार्यास्यंविनम्यचमहाभुजौ ॥ सरथोपस्थमास्थायरथेनप्रचचारह ॥७५॥ एकंत्रीन्पंचसप्तेतिसायकान्राक्षसर्षभः ॥ आददेसंदधेचापिविचकर्षोत्ससर्जच ॥७६॥ तेबाणाःकालसंकाशाराक्षसेंद्रधनुश्च्युताः ॥ हेमपुंखारविप्रख्याश्चक्रुर्दीप्तमिवांबरं ॥ ७७ ॥

॥ ७४ ॥ तमेवार्थमाह ॥ साध्विति ॥ अमोघबाणप्रयोगेण त्वमेश्लाघ्योरिपुरसीत्येवं ॥ आस्यंविदार्य प्रकटंयथाभवतितथा विधायाभिधाय भुजौविनम्य वशेस्थापयित्वा रथोपस्थंआस्थाय रथेनप्रचचारहेत्यन्वयः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥